STELA

STELA to ‘pionowa płyta kamienna, najczęściej ozdobiona płaskorzeźbą i inskrypcją, stanowiąca pomnik nagrobny’. STELE rozpowszechnione były już w starożytności i przybierały różne formy: były proste lub bardziej wyszukane, skromniej lub obficiej zdobione, kute w marmurze, piaskowcu lub innym materiale skalnym. STELA stanowiąca główny element żydowskiego nagrobka nazywana jest MACEWĄ lub MACEBĄ – tak więc każda MACEWA jest STELĄ, ale nie każda STELA jest MACEWĄ. STELA ma w dopełniaczu liczby mnogiej formę bezkońcówkową: kogo? czego? – STEL, np. W głębi cmentarza wiele stel było zniszczonych: upadających, skruszonych, połamanych, zarosłych zielskiem. Poprawna jest tylko forma STELA (nie: stala, nie: stella). STEL nie należy mylić ze STALLAMI. STALLE to ‘ozdobne ławy ustawiane pod ścianami prezbiterium w katedrach, kolegiatach i kościołach klasztornych, przeznaczone dla duchowieństwa i dygnitarzy świeckich’. Rzeczownik STALLE nie ma form liczby pojedynczej (tak samo jak wyrazy skrzypce czy sanie) – odmieniamy: te STALLE, tych STALLI, w tych STALLACH.